

رویداد

ورود پزشکی قانونی به پرونده‌های قصور طب سنتی

[شهروند]

تهران ازورودسازمان پزشکی قانونی به پرونده‌های قصور طب سنتی خبر داد. مهدی فروزش درباره نحوه ورود پزشکی قانونی به قصورات ناشی از طب سنتی گفت: «یکی از وظایف سازمان پزشکی قانونی، رسیدگی به شکایات و پرونده‌های ناشی از قصورهای پزشکی است و قاعدتا هر موضوعی اگر از طریق مراجع قضائی به کمیسیون‌های پزشکی ارجاع شود قابل بررسی است و در این میان طب سنتی هم از این مجموعه مستثنی نیست.» او با بیان اینکه در «۱ ماه گذشته حدود ۳۲ کمیسیون درباره رسیدگی به قصور مدعیان طب سنتی تشکیل شده است، گفت: «باتوجه به اینکه طبع سنتی رشته نوپایی است و شمار اعضای جامعه پزشکی عضو طب سنتی هنوز به تعداد زیادی نرسیده است و نیز باتوجه به اینکه اکثر این موارد از نظر پزشکی، تهاجمی نبوده و بیشتر درمانی، دارویی و مراقبتی است، بنابراین قصور زیادی در این رشته وجود ندارد.» به گزارش ایسنا، مدیرکل پزشکی قانونی استان تهران درباره آیات‌اثبات بلندمدت داروهای طب سنتی در آزمایشات پزشکی قانونی مشخص خواهد شد یا خیر گفت: «اگر فوت مشکوکی اتفاق بیفتد و در معاینات ظاهری وکالبدگشایی علتی برای آن پیدا نشود یکی از راه‌های تعیین علت پنهان موارد فوت بررسی موارد آزمایشگاهی سم‌شناسی و آسیب‌شناسی است.»

[شهروند]

کشف انبار ۹ تنی پسماند بیمارستانی در ساوه

[شهروند]

پسماند شهرداری ساوه از کشف انبار غیرمجاز تکنیک پسماندهای بیمارستانی در این شهر خبر داد. عظیم توسلی به ایسنا توضیح داد: «این مرکز که به صورت غیرمجاز فعالیت می‌کرد با پیگیری ناظران و کارشناسان سازمان مدیریت پسماند شناسایی شد و پس از ورود به آن با هماهنگی مرکز بهداشت و اداره نظارت بر اماکن عمومی شهرستان، حدود ۹ تن زباله‌های بیمارستانی در آن کشف شد.» به گفته او زباله‌های مراکز درمانی و بهداشتی که بیشتر در بیمارستان‌ها، آزمایشگاه‌ها و درمانگاه‌ها تولید می‌شود به علت آلوده بودن و همچنین زئان‌های ناشی از نبود مدیریت بهداشتی، باعث ازدیاد و اشاعه انواع بیماری‌های خطرناک و مسری شده و تهدیدی جدی برای سلامت انسان و محیط‌زیست است.

[شهروند]

مخاطب‌شناسی موضوع اصلی رسانه‌ها قرار گیرد

معاون مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با تأکید بر اینکه مخاطب‌شناسی باید موضوع اصلی رسانه‌ها قرار گیرد، گفت: «باید در رسانه‌ها میز مخاطب تشکیل شود و آنان تیتز یک روزنامه‌ها را تعیین کنند.» محمد خدادی در نشست «زنان خبرنگار: افق‌های پیش‌رو» و روز تجلیل از مقام زن اظهارداشت: «دوره فکرتردن به نیازها و خواسته‌های مخاطبان تمام شده، رسانه‌ها باید به سفارش مردم فعالیت کنند و این نقطه‌ای است که اگر در این حوزه دغدغه نداشته باشیم، دچار بحران خواهیم شد.» او با اشاره به اینکه امروز با بحران مخاطب و محتوا مواجه هستیم، گفت: «در گذشته به دلیل انحصار رسانه، از رسانه به سمت مخاطب سوق پیدامی‌کردیم، اما امروز باید از مخاطب به سمت رسانه برسیم.» او جامعه‌خبری و رسانه‌ای کشور را پویا، زنده، فداکار و موفق عنوان کرد و افزود: «با وجود این، ما دچار بحران رسانه‌ای هستیم، داشتن ۱۳ هزار رسانه و حدود ۲۷ هزار خبرنگار افتخار نیست، بلکه محتوای خبری باعث افتخار است.» خدادی بیان کرد: «رسانه‌های ما به تعداد بیشتر خبرنگار نباید افتخار کند، بلکه تعداد خبرهای موثر و مفید ارزشمند است. تعداد صفحات روزنامه‌ها همزی نیست، کیفیت مهم است. امروز باید از فضای پوششی برنامه‌ها و سمینارها خارج شویم و به دنبال سوزه باشیم. به‌عنوان مثال در این نشست حلقه‌های پنهان فعالیت زنان در جامعه رسانه‌ای می‌تواند به‌عنوان سوزهٔ انتخاب، واکاوی و بررسی شود. در این راستا باید سوزه‌هایی که اولویت است دغدغه‌های رسانه‌ها شود.»

تعدادی از پژوهشگران در نشست «زنان و فضاهای شهری» به مسأله حس امنیت زنان در شهر پرداختند

شورچه: نظام شهری

باید مولفه‌های زنانه داشته باشد

[شهروند] یازده زن و چهار مرد پژوهشگر در حوزه‌های جامعه‌شناسی،

مردم‌شناسی و معماری دور هم جمع شدند تا در نشست «زنان و فضاهای

شهری» از امنیت زنان در شهر و بررسی مولفه‌های کلامی، غیرکلامی و فیزیکی موثر در آن بگویند. از اینکه چطور الگوهای رفتاری در جنسیتی‌کردن فضای شهری موثرندوشیوه برخورد با فضاهای جنسیتی چه خواهدبود.

در این نشست، الناز عباسیان، مدیر دفتر توسعه محله‌ای بهارستان- فردوسی که پژوهشگر حوزه سلامت روان است به بحث سلامت‌شهری و امنیت بصری پرداخت. از نظر او اگر بخواهیم فضای شهری را برای زنان امن کنیم باید ابتدا به مسائل بصری زنان توجه کنیم؛ برای نمونه تراکم پوشش گیاهی و ارتفاع فضای سبز که هر قدر ارتفاع از سطح بصری زنان بالاتر باشد حس بهتری خواهند داشت از جمله این موارد است و باعث می‌شود زنان محدوده ذهنی امن‌تری داشته باشند؛ «در فضای عمومی شهری باید مولفه‌هایی وجود داشته باشد که استرس را کاهش دهد و این درباره استفاده از رنگ‌ها هم موثر است. استفاده از رنگ زرد می‌تواند تا حد زیادی میزان استرس را کاهش دهد و افزایش نور برای شب‌ها شاید بتواند طبیعت یک فضای باز شهری را برای رفت‌وآمد راحت‌تر کند و در این میان می‌توان استفاده از مصالح طبیعی را هم بیشتر کرد.» آذر تشکر، جامعه‌شناسی که مدیریت جلسه را به عهده داشت با تأکید بر صحبت‌های عباسیان، پرداختن به موضوعاتی از این دست را که با توجه به تجربه زیسته زنان است، راهگشادانست و با توجه به این نکته که نشست را اداره کل آموزش زنان شهرداری ترتیب داده و کمیته معماری شورای شهر هم در آن حاضر است و قرار است نتیجه بحث ۱۵ پژوهشگر حاضر در جلسه در نهایت راهی برای عملیاتی شدن پیدا کند، وجود تجربه‌های محله‌محور را مفید دانست. حسین خسروی، عضو هیأت علمی دانشگاه هنر اما با انتقاد از آرایه مباحث حضور زنان را در فضای شهری پیش از هر چیز مسأله‌ای سیاسی دانست: «مدیریت شهری، مشروعیت خودش را از فضایی با نگاه سنتی گرفته اما جنبش‌های اجتماعی پیشرو می‌گویند تغییرات جامعه را زنان ایجاد می‌کنند و نه سیاست‌مداران و این اتفاق در فضای عمومی رخ می‌دهد. به دست خود زنان و تلاش آنها.» مریم محمدی، دیگر عضو هیأت علمی دانشگاه هنر هم با تأیید صحبت‌های خسروی به دوگانه امنیت و ترس زنان در جامعه پرداخت و امنیت را واجد ابعادی عینی و ذهنی دانست. «تفاوت روایت‌ها در بحث امنیت بسیار متفاوت است. وقتی مدیران شهری و صاحبان قدرت درباره امنیت صحبت می‌کنند از امنیت نسبی صحبت می‌شود اما آیا واقعاً احساس امنیت زنان در شهر به این شکل است؟ تجربه زیسته همه ما در تهران و شهرهای دیگر و ساعات مختلفاً احساسات مختلفی را به ما داده است و اگر انواع ترس را دسته‌بندی کنیم سطوحی از امنی و ترس را داریم و تا حدی آن تعرض و تجاوز است و ترس دیگری از فضا است که شامل متلک‌های کلامی و غیرکلامی می‌شود.» به گفته او زنان تجارب محدود شده دارند چرا که همواره موانع و کلیشه‌های جنسیتی وجود دارد که این تصور را ایجاد کرده که فضای خانه فضای امنی است و بخشی از تجارب زنان، تجارت خودمحدودکننده است. زنانی که هرگز به فضای شهری نمی‌آیند و در تحقیق‌ها هم صدایی از آنها نداریم. محمدی از گروه دیگری از زنان هم نام برد که اتفاقاً در گروه تحصیل‌کردگان قرار دارند اما در بیشتر اوقات، ساعت روز شهر را تجربه و از مسیریهای تکراری استفاده می‌کنند و شبع عامل ترس آنهاست. گروه دیگر، زنانی‌اند که می‌خواهند با فرادستان که تکنیک و عمل در دست آنهاست مقابله کنند و با تکنیک‌های از پیش تعیین شده تلاش کنند فضایی که از آنها گرفته شده را پس بگیرند و این زنان، زنانی‌اند که اغلب طرد می‌شوند چرا که هنجارشکنی می‌کنند. زنانی که بخش بزرگ جامعه می‌خواهند آن را نادیده بگیرند و آنها همچنان در جدال با فضای ناامن شهردند.

در خانه هم باید زره بپوشم

محمود شورچه، پژوهشگر مستقل شهری از جمله افرادی بود که بر «زنانه» شدن فضای شهری تأکید کرد. نکته‌ای که در بسیاری از موارد مردان شهر را هم تحت تأثیر قرار داده است: «مدت‌هاست طرز گفتار و لباس پوشیدن ویژگی‌های زنانه یافته و این نگاه را نمی‌توان نادیده گرفت. موضوع امنیت با توجه به این موارد پیچیده شده و نباید این را فراموش کرد که فضا و مکان عامل مهمی در این موضوع است.» به گفته او تعریف امنیت باید به نحوی ساماندهی شود که به سمت پلیسی شدن فضا حرکت نکند و توجه به فضا را جدی بگیریم. شده‌تا مسأله امنیت زنان باید عینی باشد نه ذهنی. برای نمونه در تدوین لایحه تأمین امنیت زنان، بنیان‌ها و منابع استنادی این قوانین متون تفسیری و ذهنی‌اند و از وجه عینی و واقعی جامعه استفاده‌ای نشده است.»

نکته مهم دیگر صحبت‌های شورچه به نظام برنامه‌ریزی شهری در ایران برمی‌گردد. نظامی که در هیچ بخش آن ابعاد جنسیتی دیده نشده و هیچ تحقیقی هم درباره‌اش موجود نیست: «در برنامه‌ریزی شهری گفته می‌شود نظام شهری

[شهروند]

هشدار انجمن علمی روانپزشکان ایران خطاب به مسئولان کشور

سلامت روانی- اجتماعی مردم را جدی بگیرد

[شهروند] روانپزشکان نگران سلامت روان مردم‌اند؛ گروهی از آنها که پس از

اتفاقات دی‌ماه، یعنی سقوط هوپایم‌ای ایران – اوکراین و حاشیه‌های بعدش، درباره تأثیر این حوادث بر روان مردم، هشدار داده بودند، روز گذشته در بیانیه‌ای تحلیلی از مسئولان خواستند تا سلامت روانی- اجتماعی مردم را جدی بگیرند و با آنها صادق باشند. اعضای هیأت‌مدیره انجمن علمی روانپزشکان ایران در بخشی از این بیانیه نوشته‌اند: «افزایش امید اجتماعی و اعتماد عمومی یکی از پایه‌های حفظ سلامت روان است. باره‌امورد پرسش قرار گرفته‌ایم که چگونه می‌توان مردم و به‌ویژه جوانان را امیدوار کرد و موانع افزایش بی‌اعتمادی آنها شد. سرمایه اجتماعی که با ژت‌آب اعتماد و پیوندهای متقابل فردی و گروهی مردم با یکدیگر و با مسئولان دانسته شده، رو به افول است. رویدادهای ناگواری که به اندازه کافی خوب مدیریت نشدند در کنار تحریم‌های فزاینده و ظالمانه خارجی، در تشدید دشواری‌های اقتصادی و اجتماعی سال‌های اخیر نقش داشته‌اند. اگر با ملت به شیوه خردمندانه‌تری تعامل شود، تحمل و هضم چالش‌ها و پیچیدگی‌های زندگی برایشان آسان‌تر خواهد شد.» هیأت‌مدیره انجمن علمی روانپزشکان ایران در این بیانیه به سه آسیب و معضل روانی در جامعه ایران اشاره کرد: «یک: ما به اقتصاد نیرومندتری نیاز داریم. تقویت اقتصاد ملی نیازمند رونق تولید به جای حمایت از سرمایه مالی و دل‌بازی است. سرمایه مالی بسیار فسادپذیر و آسیب‌زاست. بی‌تردید بخش عمده‌این موضوع در حیطه‌کاری اقتصاددانان است؛ اقتصاددانانی که هم به رشد اقتصادی و هم به توسعه

تعدادی از پژوهشگران در نشست «زنان و فضاهای شهری» به مسأله حس امنیت زنان در شهر پرداختند

 جام جم

باید مولفه‌های زنانه داشته باشد اما این مولفه‌ها کدام‌اند؟ آمارهای مطالعات شهری نشان می‌دهد زنان از حمل‌ونقل عمومی استفاده می‌کنند نه شخصی یا زنان در سفرهای روزانه غالباً بیش از مردان چند کار را با هم انجام می‌دهند و این یعنی باید الگوهای سفر شهری چندگانه باشد.» صحبت‌های شورچه در حوزه آمار استفاده از حمل‌ونقل عمومی اما مخالفان زیادی داشت. آذر تشکر، جامعه‌شناس شهری با تأکید بر اینکه این آمارهای می‌تواند محله به محله و زمان به زمان تغییر کند، استفاده از خودرو شخصی را برای بسیاری از زنان به حصار آهنینی تشبیه کرد که می‌تواند باعث ایجاد امنیت آنها شود و به آمارهایی اشاره کرد که زنان به همین دلیل در بسیاری از شهرهای کوچک و بزرگ به استفاده از وسیله نقلیه عمومی روی آورده‌اند. الهام رحمت‌آبادی، سردبیر مجله جستارهای شهرسازی هم از دیگر کسانی بود که مسأله امنیت را به شکلی تجربی بررسی کرده‌وا پژوهش خود بر زنان تنهای شهر صحبت کرد. زنانی از گروه‌های سنی مختلف و مناطق مختلف شهر. «در تحقیق به نکاتی رسیدیم که خلاف گفته‌های موجود شهر تهران اصلاً زنانه نیست و در عین حال زنان تنها وضع سخت‌تری را تحمل می‌کنند. با زنی صحبت کردیم که می‌گفت حتی وقتی در خانه هستم حس می‌کنم باید زره بپوشم یا خانم می‌ناسالی مصاحبه‌کردیم که می‌گفت یک شب تصایع فردی رنگی خانه‌اش را می‌زده و می‌گفته پیتزا آورده و او نمی‌دانست باید چه کند یا زین تنهای دیگری می‌گفت هرگز در محله‌ای که زندگی می‌کند خرید نکرده چرا که خرید کردن او باعث می‌شود در نهایت مغازه محل بفهمد او تنها است و شاید مشکلاتی برایش ایجاد شود چرا که در محله‌ای که قبلاً ساکنش بوده مشکلاتی برایش ایجاد شده بوده.» به گفته او این حس نداشتن امنیت در زنان تنها نه فقط با مردان بلکه به وسیله بعضی زنان هم ایجاد می‌شود. زنانی که به‌عنوان همسایه رفت‌وآمد آنها را رسمی‌کنند و هر حرکت‌شان باعث واکنش آنها می‌شود.

ایجاد ترس، سرمایه اقتدار گران

«هر اتفاقی برای زنان در شهری می‌افتد تقصیر خودشان است و مسئولیت آن به عهده آنهاست و در نتیجه از حمایت‌های اجتماعی، فرهنگی و قانونی برخوردار نمی‌شوند.» مسرت امیرابراهیمی، پژوهشگر مستقل شهری صحبت‌هایش را این‌طور شروع کرد و پرداختن به حقوق شهروندی مغفول مانده زنان را از جمله مشکلات فعلی دانست. به گفته او یکی از دلایلی که حقوق شهروندی زنان رعایت نمی‌شود این است که مرزهای دولت و جامعه مدنی و حوزه خویشاوندی بسیار مخدوش است و این وضع زنان در مناطق مختلف ا متفاوت می‌کند. «نکته دیگر مسأله دوگانگی سنت و مدرنیته است. زنان جوان ما مدرن شده‌اند اما قوانین این‌زمانی خواهد و بنابراین جامعه دچار چندگانگی ارزش‌ها شده است.» از نظر او حس نا شهروند بودن زنان از مسأله خانه شروع می‌شود و در نهایت به جامعه تعمیم می‌یابد. در نتیجه حس ناامنی بسیار پیچیده است و از موضوعات سیاسی، اجتماعی بسیاری تشکیل می‌شود و آزادی که جامعه به مردان داده عاملی شده‌تا این حس زیادی بودن و خشونت افزایش یابد. «زیگموند باومن، جامعه‌شناسی است که از مسأله ترس صحبت می‌کند و آن را سرمایه‌ای در دست اقتدارگرایان می‌داند که بسیاری از جوامع همواره از آن استفاده کرده‌اند و به نام امنیت شخصی و… آزادی‌ها و حقوق شهروندان را سلب می‌کنند.» امیرابراهیمی معتقد است در جامعه فعلی ما از این مسأله بسیار استفاده می‌شود و این در حالی است که زنان بیش از همیشه تحت تأثیر این وضعیت‌اند.

متوازن و توزیع عادلانه ثروت در جامعه اولویت می‌دهند. بدبینی، نومیدی و بی‌اعتمادی فراگیر راهی جز شفاف‌سازی اقتصاد ندارد.» براساس آنچه در این بیانیه آمده، دومین مسأله عدالت‌خواهی جامعه است. سوءمدیریت‌ها به‌ویژه در سطوح کلان همراه تحریم‌ها، علاوه بر افزایش فقر و بیکاری، به تشدید نبود شفافیت هم انجامیده است. این شرایط خاص بستر قطبی‌شدن ثروت و قدرت و افزایش فساد را در نظام اقتصادی فراهم می‌کند. بنابراین باید مردم را هر گونه که هستند، پذیرفت. میان مردم تبعیض قابل نشد و با بهانه اصلاح‌طلب یا اصولگرا، سنی یا شیعه، فارسی‌زبان یا غیرفارسی‌زبان، زن یا مرد و با حجاب یا بدحجاب، آنها را از یک زندگی باکرامت و احساس موثر بودن، محروم نکرد. سومین موضوعی که انجمن علمی روانپزشکان ایران به آن اشاره کرده، مشکلات بی‌خبری و بی‌هنجاری در جامعه است. در پژوهش‌هایی که در دهه ۸۰ در ایران انجام شد بالاترین نیاز اعلام‌شده مردم در این شرایط بحرانی، اطلاع‌رسانی به‌هنگام و درست بوده است. این انجمن در بیانیه‌اش تأکید می‌کند که باید با مردم صادق و شفاف بود در ادامه نوشته: «امستولان جامعه علاوه بر صداقت و شفافیت باید در برابر خطاهای خود پوزش بخواهند تا دیوار حائل دفاعی کوتاه‌تر شده و به مردم نزدیک‌تر شوند؛ نه آنکه هر کس مسئولیت خطا را به گروه دیگری از مسئولان بسپارد. پذیرش مسئولیت باید به دور از فرافکنی باشد. جایز نیست با مغالطه و بهره‌گیری از فنون کلامی یا با شریک‌کردن بی‌مورد دیگران، حتی دشمنی که دشمنی او در سایر موارد محرز است، چنین نشان داد که توان پذیرش مسئولیت سهم خود را از خطاها نذاریم.» پیش از این در بیست‌وششم دی هم گروهی از متخصصان سلامت روان با هشدار به مسئولان کشور و با اشاره به اتفاقات اخیر اعلام کرده بودند که اعماق فاجعه می‌تواند فراتر از تاب‌آوری و هضم‌پذیری مردم درمند کشور باشد و این مسأله می‌تواند موجب بروز کنش‌هایی ویرانگر و پرخاشگرانه شود و گفت و شنید در فضایی فرهنگی را بین حاکمان و مردمان ناممکن سازد. در آن بیانیه هم بر اصل صداقت تأکید شده بود.

میز خبر

رئیس سازمان پزشکی قانونی:

اعلام آمار کشته‌شدگان آبان‌ماه به عهده دولت است

[شهروند] رئیس سازمان پزشکی قانونی می‌گوید اعلام آمار کشته‌شدگان آبان‌ماه براساس مصوبه شورای امنیت‌کشور به عهده دولت است. عباس مسجدی آرائی در پاسخ به سوالی درباره سخنان رئیس جمهوری در نشست خبری خود با اصحاب رسانه مبنی بر اینکه آمار کشته‌شدگان اعتراضات آبان‌ماه در اختیار پزشکی قانونی کشور است و اگر برای آنها روشن است که باید روشن شده‌باشد، باید اعلام کنند، گفت: «دولت باید این آمار را اعلام کند. ما نکته‌ای در این رابطه نداریم. براساس مصوبه شورای امنیت کشور وظیفه دولت است که این آمار را اعلام کند.» رئیس سازمان پزشکی قانونی کشور ادامه داد: «ما به مراجع ذی‌صلاح اعلام کردیم و هیچ وظیفه‌ای مبنی بر اعلام عمومی آن نداریم و همان‌طور که گفتیم در مصوبه شورای امنیت کشور که زیرمجموعه دولت است و وزیر کشور رئیس آن است، مشخص شده است که چه کسی باید این آمار را اعلام کند.» مسجدی در پاسخ به این سوال که آیا افراد مجهول‌الهویه نیز در ارتباط با کشته‌شدگان آبان‌ماه وجود داشته‌است؟ گفت: «همه اطلاعات در اختیار شورای امنیت کشور است. تمام اطلاعات در این باره رامی‌توانید از وزیر کشور سوال کنید.»

[شهروند]

آزادی ۴۹۸ زندانی جرایم غیر عمد در فجر ۹۸

[شهروند] مدیرعامل ستاد دپه کشور می‌گوید نمایندگی‌های این نهاد می‌توانست چهل و یکمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی در قالب طرحی مسوم به «ده‌رهایی»، زمینه آزادی ۴۹۸ زندانی جرایم غیر عمد را فراهم کرده‌اند. اسدالله جولایی با تقدیر از همیاری خیران در حبس‌زدایی از زندان‌ها گفت: «به برکت ایامی که قفس‌های طاغوت شکسته شد و نفس‌های اناب انسانی از سینه‌ها رهایی یافت، با کمک ۸۸ میلیون‌ریالی خیران درباره زمانی دهم تایم‌ند سوم بهمن ماه سال جاری زمینه آزادی ۴۳۴ بدهکار مالی و ۶۴ محکوم به پرداخت دیات ناشی از حوادث کارگاهی و رانندگی فراهم شد که نزدیک به ۸۰ درصد این افراد در ایام مبارک فجر و مابقی در روزهای آتی از گرفتاری حبس نجات می‌یابند.» او ادامه داد: «در اجرای این طرح انسان دوستانه، ستاد دپه استان زنجان با آزادی ۵۴ زندانی تایم‌ند بیشترین تعداد آزادی‌ها را به خود اختصاص داده است و بعد از آن به ترتیب اصفهان و فارس ۴۷ و ۴۵ آزادی در صدر فهرست قرار دارند.» جولایی با اشاره به عملکرد ستاد مردمی رسیدگی به امور دپه و کمک به زندانیان نیازمند گفت: «از ابتدای سال تاکنون، تعداد ۶ هزار و ۱۳۹ زندانی جرایم غیر عمد از بند آزاد شدند و به‌عوش جامعه فضاهای بی‌دفاع شهری و فضای امنیتی اختصاص سهمیه‌مدیریتی به زنان تا پایان برنامه سوم بود. «ما می‌خواهیم متخصصان شهری و مدنی به ما کمک کنند و ما تلاش می‌کنیم تسهیلگر صحبت این بخش با مدیریت شهری باشیم و می‌خواهیم از این صحبت‌ها دستورالعمل و در نهایت اجرا بیرون بیاید.»

[شهروند]

تهران از ایجاد ۶ خط مینی‌بوس در پایتخت تا پایان سال خبر داد. محمود ترغف با اعلام خبر بازگشت مینی‌بوس به چرخه حمل‌ونقل عمومی پایتخت، گفت: «منافسه چند خط مینی‌بوس در هفته گذشته برگزار شد و بر همین اساس تا پایان سال، ۶ خط مینی‌بوس در تهران فعال می‌شود. البته پیش از این یک خط مینی‌بوس در پایتخت ایجاد شده بود.» او با بیان اینکه شرکت واحد متولی فعالیت مینی‌بوس، و اتوبوس در تهران است، گفت: «سال‌های قبل از مینی‌بوس به‌عنوان یک مد حمل‌ونقلی در تهران استفاده می‌شد، اما از آنجایی که این خودروها فرسوده، دودزا و ناایمن بودند ترجیح داده‌شد از این‌مد استفاده نشود، اما حالا با ورود مینی‌بوس‌هایی ایمن با سقف بلند که مجهز به فیلتر جذب دوده است و آلایندهی آن نیز کنترل شده است، می‌توانیم از این‌مد حمل‌ونقلی در خطوط کم‌مسافر استفاده کنیم.» ترغف در پاسخ به این سوال که مینی‌بوس‌ها در چه خطوطی به‌کار گرفته می‌شوند، گفت: «بررسی‌ها نشان داد که در برخی مسیرهای اتوبوس، تعداد مسافران برای اتوبوس کم است و ما به اندازه اتوبوس مسافر نداریم که بر همین اساس تغییر مد دادیم و مینی‌بوس‌ها در این خطوط کم‌مقاضی مستقر خواهند شد. برده‌اند این مینی‌بوس‌ها آرام‌تر است و احوال درج شده‌ورنگ‌شان نیز سفید است.»